

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Ловеч, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **И. И.**

ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря **ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ИВАН ИВАНОВ** Въззивно наказателно дело от частен характер № 20234300600077 по описа за 2023 година за да се произнесе, съобрази :

Производството е по чл. 328 и сл. от НПК.

Постъпила е въззивна жалба от Д. Д. К., от с. Г. Ж., община Т., област Ловеч, ***, с ЕГН: *****, съдебен адрес: ***, адвокат А. Д. Ч. от АК – Ловеч, срещу Присъда № 17/12.12.2022 год. на Районен съд гр. Троян, постановена по НЧХД № 226/2022 год. по описа на Районен съд - гр. Троян.

В жалбата се сочи, че с Присъда № 17/12.12.2022 год. на Районен съд - гр. Троян, постановена по НЧХД № 226/2022 год. по описа на Районен съд - гр. Троян, е признат за виновен в извършването на престъплението, за което му е повдигнато обвинение - престъпление по чл. 216 ал. 6 във вр. ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК съдът го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание глоба в размер на 1000.00 (хиляда) лева, която да заплати в полза на Държавата.

Ведно с това, съдът е уважил частично предявените срещу него граждански искове за присъждането на обезщетения за неимуществени вреди,

като го е осъдил да заплати на всеки един от частните тъжители и граждански ищци сума в размер на 500.00 (петстотин) лева, представляваща причинени неимуществени вреди в резултат от престъплението, ведно със законната лихва, считано от 05.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумите.

Съдът е отхвърлил като неоснователни и недоказани предявените гражданските искове за претърпени неимуществени вреди до пълния им размер от 8000.00 (осем хиляди) лева за двамата пострадали.

Съдът е отхвърлил и предявеният срещу него граждански иск за присъждането на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1040 лв.

Съдът го е осъдил да заплатя на частните тъжители и граждански ищци и сумата 2000.00 (две хиляди) лева разноски по делото за адвокатски хонорар, както и да заплати в полза на Държавата сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева, представляваща минимална държавна такса върху размера на предявените граждански искове.

Счита, че обжалваната Присъда е неправилна в частта, с която съдът е уважил частично предявените срещу него граждански искове за присъждането на обезщетения за неимуществени вреди, като го е осъдил да заплати на всеки един от частните тъжители и граждански ищци сума в размер на 500.00 (петстотин) лева, както и в частта, с която съдът го е осъдил да им заплати сумата от 2000.00 (две хиляди) лева разноски по делото за адвокатски хонорар и сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева в полза на Държавата, представляваща минимална държавна такса върху размера на предявените граждански искове.

Поради това обжалва частично постановената Присъда, като счита, че същата е неправилна в посочената ѝ част - досежно уважената част на предявените граждански искове за претърпени неимуществени вреди и досежно начина, по който съдът е разпределил отговорността за разноските по делото. В тази връзка, моли Ловешки Окръжен съд/ЛОС/ да вземе предвид следните съображения:

Счита, че напълно неоснователни и недоказани - както по основание, така и по размер, се явяват предявените срещу него граждански искове за присъждането на обезщетения за неимуществени вреди в общ размер на 8000 лв., претендирани от частните тъжители и граждански ищци

Счита, че по делото не били събрани и не били ангажирани от страна на гражданските ищци никакви доказателства в подкрепа на твърденията им

за претърпени неимуществени вреди, като твърденията им останали напълно недоказани.

От доказателствата, ангажирани по делото, не може да се направи извод, че процесният случай е причинил неописуем страх, ужас и стрес на гражданските ищци, както те твърдят. Не може да се направи и извода, че процесният случай е провокирал нежеланието им да посещават имота си, находящ се в с. Г. Ж., както и че случаят ги е мотивирал да обявят имота си за продажба.

Напротив, от доказателствата по делото се установило, че и преди процесния случай тъжители рядко са посещавали имота си, а желанието им да го продадат датира още преди това. В този смисъл счита, че следва да бъдат взети предвид показанията на свидетеля Н. И., разпитан по делото, който беше категоричен в показанията си, че преди около шест години имотът на тъжители също е бил предлаган за продажба.

Поради това счита, че предявените граждански искове за претърпени неимуществени вреди се явяват напълно неоснователни и недоказани, като следвало да бъдат отхвърлени изцяло, а не да бъдат уважавани частично от страна на Районния съд.

Ведно с това, счита, че съдът неправилно разпределил отговорността за разноските по делото, като го осъдил да заплати на частните тъжители и граждански ищци сумата от 2000.00 (две хиляди) лева разноски по делото за адвокатски хонорар.

Счита, че по делото липсват доказателства за действителното извършване на присъдените разноски и за заплащането на претендирания адвокатски хонорар в размер на 2000.00 (две хиляди) лева.

В представения по делото /към Частната тъжба/ договор за правна защита и съдействие е отразено, че частните тъжители и граждански ищци са договорили и заплатили на повереника си адвокатски хонорар в размер на 2000 лв.

В представения договор обаче не е отразено по какъв начин договореният адвокатски хонорар е бил заплатен, като липсват и доказателства във връзка със заплащането му. Няма ангажирани доказателства нито за заплащането му в брой, нито за заплащането му по банков път.

Счита, че при липсата на доказателства, установяващи факта, че

договореният адвокатски хонорар действително е заплатен, то разносните за него не следвало да бъдат възлагани в негова тежест.

Освен това, от представения по делото договор за правна защита и съдействие не може да се направи извод, че претендиращият адвокатски хонорар е договорен именно във връзка с производството по НЧХД № 226/2022 год. по описа на Районен съд - гр. Троян.

Адвокатският хонорар е бил договорен за оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в „завеждане на дело по чл. 45 от ЗЗД“, като счита, че не може да се направи извод, че същият е договорен във връзка с представителството на частните тъжители и граждански ищци по настоящето дело.

Освен това, в случай, че адвокатският хонорар е договорен /и заплатен/ във връзка с предявените по делото граждански иски, то съдът следвало да разпредели разносните по делото съразмерно с уважената и с отхвърлената част на исковите, а не да ги възлага изцяло в негова тежест.

Съдът следвало да възложи разноси и в тежест на гражданските ищци с оглед на отхвърлената част на предявените от тях иски.

Предвид на гореизложеното, моли ЛОС да постанови Решение, с което да измени Присъда № 17/12.12.2022 год, на Районен съд гр. Троян, постановена по НЧХД № 226/2022 год. по описа на Районен съд - гр. Троян в частта, с която първоинстанционният съд е уважил частично предявените срещу него граждански иски за присъждането на обезщетения за неимуществени вреди, като го е осъдил да заплати на всеки един от частните тъжители и граждански ищци сума в размер на 500.00 (петстотин) лева, както и в частта, с която съдът го е осъдил да им заплати сумата от 2000.00 (две хиляди) лева разноси по делото за адвокатски хонорар и сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева в полза на Държавата, представляваща минимална държавна такса върху размера на предявените граждански иски.

Постъпила е и въззивна жалба от адв. Н. Б. - *** упълномощен повереник на Р. Д. К. и А. А. Г. - частни тъжители по НОХД№НЧХД№226/22г. по описа на РС гр. Троян срещу присъда от 12.12.22г. по НЧХД№226/22г.

В жалбата се сочи, че неговите доверители Р. К. и Ан. Г. не са доволни от постановената присъда, с която ТРС е осъдил подсъдимия Д. Д. К. на

основание чл. 216 ал.6, вр. с чл. 78 „А" на „глоба" от 1000, както и да заплати нанесените имуществени вреди на пострадалите в размер на 550 лева. Със същата присъда ТРС е осъдил подс. К. да заплати на всеки от пострадалите сумата от 500 лева за нанесени неимуществени вреди.

На основание чл. 318 ал.4 от НПК обжалва изцяло постановената присъда, тъй като неговите доверители считат, че са нарушени техните права и интереси, а наложеното наказание на подсъдимия не е в обществен интерес.

При въззивната проверка моли Ловешки Окръжен съд /ЛОС/ да има предвид, че ТРС неправилно е установил фактическото положение относно размера на нанесените вреди и това се е отразило на размера на наказанието, което е наложил и на размера на имуществените вреди. То е минимално и не е съобразено с обществената опасност на извършеното деяние и преди всичко, че е извършено с огнестрелно оръжие. ТРС е приел и се е основал на една оспорена от нас оценителна експертиза. Същата освен, че е в противоречие с писмените и гласни доказателства, е необоснована и създава съмнения за нейната правилност.

ТРС е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е взел предвид събраните писмени и гласни доказателства относно стойността на извършения ремонт и на последиците от извършеното деяние.

Първоинстанционният съд неправилно е приложил разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД при определянето на размера на обезщетението на пострадалите за неимуществени вреди. Определените суми от по 500 лева не са в състояние да репарират нанесените неимуществени вреди от претърпения стрес, ужас, дискомфорт и унижения.

Предвид изложеното и на основание чл.334 т.3 от НПК, моли ЛОС да измени първоинстанционната присъда, като увеличи размера на наложената на подсъдимия К. глоба на 5000 лева и уважи гражданския иск в пълен размер.

Моли да им бъдат присъдени направените съдебни разноси за втора инстанция.

По време на съдебните прения повереника, адвокат Н. Б. сочи, че поддържа въззивната жалба по изложените в нея съображения. Намира, че са налице основания Ловешки Окръжен съд/ЛОС/ да я приеме за основателна. Заявява, че неговите доверители не са доволни от постановената присъда на Троянския районен съд и моли ЛОС да приеме, че при постановяването ѝ са

допуснати съществени процесуални нарушения.

Първото е, че при постановяването на присъдата първоинстанционният съд макар и да е установил правилно фактическите положения, не е преценил в достатъчна степен обществената опасност на деянието, извършено от подсъдимия. Безспорно наложеното наказание е съобразно разпоредбата на чл. 78а, но то е наложено в минимална степен в рамките на закона и е в противоречие с обществената опасност на извършеното деяние.

Приема, че в това производство няма право да излага доводи относно това дали деянието, извършено от подсъдимия е извършено по непредпазливост, но това не може да промени неговото вътрешно убеждение, че деянието не може да бъде извършено по непредпазливост, като има предвид заключението на балистичната експертиза, изготвена по воденото досъдебно производство, приобщено в това производство.

Второто му основание да счита, че деянието не е извършено по непредпазливост е това, че от извършения оглед и след като е ходил многократно на самото място, се е убедил, че за да се стреля по къщата на семейство Г.и е следвало да се измине едно разстояние от около 30-40 метра, да се заобиколи намиращата се там бивша плевня, за да се насочи изстрела към входната врата на къщата.

Отделно от това намира, че съдът при постановяване на първоинстанционната присъда не е дал убедителен отговор защо приема заключението на вещото лице, изготвило оценителната експертиза за размера на нанесените вреди, а е игнорирал събраните писмени и гласни доказателства в хода на първоинстанционния съд. Налице е фактура относно извършените ремонтни дейности по отстраняване на нанесените вреди, както и свидетелски показания. Те са игнорирани неоснователно и незаконосъобразно от първоинстанционния съд и поради това в тази си част присъдата относно нанесените имуществени вреди е също в противоречие със събраните доказателства.

На последно място, сочи, че той и неговите доверители считат, че така постановената присъда не е в обществен интерес. Събрани са достатъчно доказателства, които налагат извода, че вследствие на произведения изстрел по къщата на семейство Г.и, те от момента на установяване на събитието до настоящия момент, живеят в един дискомфорт, отвратителен стрес и

напрежение. Поради това са стигнали до намерението да продадат тази къща, която е направена с много грижи и любов, и където трябваше да отглеждат своите внуци и да прекарват времето си след тяхното пенсиониране. Не че обезщетението, което е присъдено за неимуществени вреди от по 500 лева ще репари вредите. Акцентираще е заявил пред първоинстанционния съд, че това обезщетение ще бъде дарено на болница за лечение на лица, но някак си не съответства на условията и на грижите, които тези хора са положили за създаването на този дом, който са принудени впоследствие да продават, за да не живеят в постоянно напрежение и стрес.

Моли ЛОС да приеме, че в конкретния случай са налице и фактически, и правни основания за изменение на първоинстанционната присъда, като се увеличи наложеното наказание, за да бъдат осъществени целите на закона и се завишат присъдените обезщетения както за имуществени, така и за неимуществени вреди. Такова решение би било и правилно, и законосъобразно и справедливо.

Защитника на въззивника адвокат А. Ч. сочи, че по съображенията, изложени във въззивната жалба, депозирана от подзащитния му, моли ЛОС да измени първоинстанционната присъда в обжалваната ѝ от тях част.

Счита, че същата е неправилна досежно уважената част на предявените граждански иски за претърпени неимуществени вреди и досежно начина, по който първоинстанционният съд е разпределил отговорността за разноските по делото.

Счита, че предявените от тъжителите граждански иски по присъждането на обезщетение за неимуществени вреди следвало да бъдат отхвърлени изцяло, доколкото в първоинстанционното производство не били ангажирани никакви доказателства от страна на тъжителите за твърдените от тях неимуществени вреди.

По негово мнение, твърденията им за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причиняването на страх, ужас и стрес, останали напълно голословни и недоказани, поради това счита, че първоинстанционният съд следвало да отхвърли изцяло така заявените претенции.

Освен това счита, че първоинстанционният съд неправилно разпределил отговорността за разноските по делото, като подробно е изложил съображения в тази връзка във въззивната жалба.

Моли ЛОС да уважи въззивната жалба, подадена от подзащитния му и да измени обжалваната присъда.

Моли ЛОС да остави без уважение въззивната жалба, подадена от частните тъжители. Счита, че няма каквито и да било основания за увеличаване на наказанието, наложено на подзащитния му. В тази връзка моли ЛОС да вземе предвид, че същият е с чисто съдебно минало – без каквито и да било противообществени прояви, с много добри характеристични данни и с добро процесуално поведение, което по негово мнение го характеризира като личност, която не е с висока степен на обществена опасност.

В този смисъл моли ЛОС да вземе предвид така изложените съображения при постановяване на решението.

Адвокат Н. Б. използвайки правото си на реплика сочи, че и в първоинстанционното производство, и сега пред ЛОС, процесуалният представител на подсъдимия заявява, че подсъдимият не е осъждан – действително не е осъждан. Заявява, че е гражданин с безукорно поведение, с добро име и се ползва с авторитет. Конкретизира, че в първоинстанционното производство подсъдимият и процесуалният му представител поискали трима свидетели от селото относно обстоятелствата по делото. Не се явил никой от селото. Явил се един гражданин като свидетел, който ходи периодично в това село. Приема, че този факт е обективно показателен за обществената опасност на подсъдимия, които използвам като довод за увеличаване на наказанието.

Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски във втората инстанция.

Защитника-адвокат А. Ч. използвайки правото на дуплика счита, че така изложените твърдения от страна на колегата му са неверни доколкото в първоинстанционното производство ангажирали и гласни доказателства, и характеристични справки, установяващи добрите характеристични данни на подзащитния му. Заявява, че не претендира разноски за настоящата инстанция.

Въззивникът Д. Д. К. в защита заявява, че поддържа казаното от адвоката му и няма какво да добави, като в дадената му от съда последна дума моли да се отсъди реалното, което е според твърдението на защитника му.

Въззивната инстанция като съобрази наведените основания за необоснованост и незаконосъобразност в жалбата от страна на защитника адв. А. Ч., както и на повереника – адвокат Н. Б., както и в допълнителната

такава, така и в хода на съдебни прения, събраните по делото доказателства, приетите съображения в мотивите към присъдата на Районен съд –Троян, и сам като извърши проверка изцяло на правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно задължението си по чл.314, ал.1 от НПК, счете жалбите за подадени в законно установения срок, разгледана по същество основателни, макар и не по наведените съображения.

По- конкретно, делото е образувано по частна жалба, по която на основание чл.80 и следващите от НПК е повдигнато обвинение срещу Д. Д. К. за това, че на неустановена дата за времето от месец март до 05.05.2021 г., използвайки огнестрелно оръжие - пистолет „М.“ с калибър 9x18мм със сериен номер *****, негова собственост, след като произвел изстрел увредил задна входна врата на къщата на Р. К. -Г.а и А. Г., находяща се в с. Г. Ж., област Ловеч, **, с което причинил имуществени вреди в размер на 1040 лв. - престъпление по чл. 216 ал. 6 от НК.

С Присъда № 17/12.12.2022 г. на Троянския районен съд по НЧХД № 226/2022 г., въззивника Д. Д. К., е признат за виновен в това, че на неустановена дата за времето от месец март до 05.05.2021 г., използвайки огнестрелно оръжие - пистолет „М.“ с калибър 9x18мм със сериен номер *****, негова собственост, произвел изстрел и противозаконно повредил чужда движима вещ - метална врата на санитарно помещение в къща, находяща се в с. Г. Ж., област Ловеч, **, собственост на Р. Д. К. -Г.а и А. А. Г., като деянието е извършено по непредпазливост, с което причинил имуществени вреди в размер на 550.00 (петстотин и петдесет) лева - престъпление по чл. 216 ал. 6 във вр. ал. 1 от НК и на основание чл. 78 А от НК го освобождава от наказателна отговорност, като му налага административно наказание „Глоба“ в размер на 1000.00 (хиляда) лева, която да заплати в полза на Държавата, по бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд - Троян.

Осъдил Д. Д. К., живущ в с. Г. Ж., Ловешка област, **, ЕГН *****, да заплати на частните тъжители и граждански ищци Р. Д. К. - Г.а, ЕГН *****, гр. С., ** и А. А. Г., ЕГН *****, гр. С., **, на всеки един от тях, сума в размер на 500.00 (петстотин) лева, представляваща причинени неимуществени вреди в резултат от престъплението, ведно със законната лихва, считано от 05.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумите, както и сумата 2000.00 (две хиляди) лева разноси по делото за

адвокатски хонорар, като гражданските иски до пълните им размери 8000.00 (осем хиляди) лева за двамата пострадали, поради неоснователност и недоказаност отхвърля.

Отхвърлил предявения от частните тжители и граждански ищци Р. Д. К. - Г.а, ЕГН *****, гр. С., *** и А. А. Г., ЕГН *****, гр. С., ***, граждански иск за причинени имуществени вреди в резултат от престъплението, в частта му за сумата 550.00 (петстотин и петдесет) лева, като погасен чрез плащане, а в останалата част до пълния му размер 1040.00 (хиляда и четиридесет) лева, като неоснователен и недоказан.

По този начин Троянски Районен съд/ТРС/ не се е произнесъл по предявеното с тжбата обвинение, в което е повдигнато обвинение за причинени имуществени вреди в размер на 1040 лв.8л.5-7/от НЧХД. Въззивника е признат за виновен за причинени имуществени вреди в размер на 550.0лв., от една страна а от друга страна не е постановен и оправдателен диспозитив в постановената присъда относно частта на обвинението в тжбата за разликата до 1040лв. Налично е и противоречие в самата присъда, тъй като същевременно ТРС е отхвърлил предявения от частните тжители и граждански ищци Р. Д. К. - Г.а, ЕГН *****, гр. С., *** и А. А. Г., ЕГН *****, гр. С., ***, граждански иск за причинени имуществени вреди в резултат от престъплението, в частта му за сумата 550.00 (петстотин и петдесет) лева, като погасен чрез плащане, а в останалата част до пълния му размер 1040.00 (хиляда и четиридесет) лева, като неоснователен и недоказан.

Нарушенията в тази насока са неизправими от страна на въззивната инстанция, тъй като същата не разполага с процесуално право да замества непроизнасянето на ТРС по част от състава на вмененото обвинение с частната тжба.

Налице е и непроизнасяне на ТРС в самите мотиви, както се сочи от повереника-адвокат Н.Б., в частта, в която той възразява, че по делото са налични писмени и гласни доказателства относно действителната стойност на процесното увредено движимо имущество-врата. В смисъл, че в хода на съдебните прения, повереника-адвокат Н.Б. е посочил, че приема, че въззивника К. е предприел възстановяване на част от нанесените имуществени щети от извършеното от него деяние. Не са налични мотиви защо не се приема за основателно това възражение.

По-конкретно на л.46 от НЧХД е приложена фактура №281/26.07.2022г.,от която е видно,че от страна на въззивничката Р. К. е заплатена сумата от 708.00 лв.за възстановяване на процесната врата.В хода на съдебното следствие е разпитан и В. П.,който е потвърдил,че е издал процесната фактура,както и че му е заплатена посочена сума от 708.0лв. за възстановяване на процесната врата.разпитан е и свидетеля И. И.,който е посочил,че заедно с майстора е отишъл в процесния имот,и след като майстора е преценил,че не може да отремонтира на място повредата се е наложило демонтиране на процесната врата,както и след отстраняване на повредата отново е отишъл в имота и е помогнал за монтиране на същата./л.56 ЧНД/.

Посочените доказателства не са обсъждани от ТРС,респективно не е посочено и евентуално защо е приема,че не са извършени финансови разходи в този размер от 708лв.и/или в посочения размер от 1040лв.както между впрочем е повдигнато и обвинението с частната тъжба.

Тези противоречия определено водят до незаконосъобразност на присъдата,тъй като едно от основанията за приложение на чл.78а,ал.1,б.“в“ от НК е причинените от престъплението имуществени вреди да са възстановени.Т.е.при посочените подробно по-горе писмени и гласни доказателства на настоящия етап извода на ТРС,че са налице условията на чл.78а от НК и респективно прилагането на тази разпоредба е необоснован и незаконосъобразен.

При посочените съображения на този етап въззивната инстанция приема, и че не следва по същество да се произнася по наведените възражения от страните в процеса.

От всичко гореизложено,въззивната инстанция приема,че следва да бъде отменена присъдата на ТРС и делото бъде върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав на съда, от фазата на съдебно заседание,при което се отстранят допуснатите и подробно посочени по-горе неизправими от въззивната инстанция съществени процесуални нарушения,довели до ограничаване на процесуалните права на страните в процеса.По-конкретно,въззивника Д. Д. К. е признат за виновен да е причинил имуществени вреди в размер на 550лв.,но не е оправдан в частта на повдигнатото му обвинение, което е предявено с процесната тъжба за причинени имуществени вреди в размер на 1040лв.На въззивниците Р. Г.а и

А. Г. е признато да са претърпели имуществени вреди в размер на 550лв,но не е даден отговор защо не се приемат подробно посочените в тази връзка писмени и гласни доказателства –фактура за заплатен ремонт на процесната врата и показания на свидетеля В. П..

По посочените по-горе съображения не следва на този етап да се присъждат и претендираните от повереника –адвокат Н.Б. разноски,а същите следва да се вземат предвид от новия състав на ТРС при разглеждане на делото /арг.чл.189,ал.3 и 4 от НПК/.

Водим от гореизложеното и на основание чл.335,ал.2 във вр. с чл.348,ал.3,т.1 от НПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Присъда № 17/12.12.2022 г. на Троянския районен съд по НЧХД № 226/2022 г.,и връща делото за разглеждане от друг състав на съда,от фазата на съдебно заседание,при което се отстранят допуснатите съществени процесуални нарушения,посочени в обстоятелствената част на решението.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____